

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod nullus est sine peccato hic, excepta virgine. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

occasio nullatenus extiterit. Potentiam quoque generandi absq; viri semine virginis pparauit. Ita Luc. 1.4 enim verba euangelii docent, vbi angelus virginē alloquens ait, Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus alissimi obumbrabit tibi. Et, Quod nasceretur ex te sanctum, vocabitur filius Dei. Cui sacra virgo respondit, Ecce ancilla domini: fiat mihi secundum verbum tuum. Quod exponens Ioannes ait, Post consensum autē sanctæ virginis Sp. S. superuenit in eam secundum verbum domini q; dicit angelus purgans ipsam, & potentiam deitatis verbi receptuam præparans simul autem & generationem. Et tunc obumbravit ipsam Dei altissimi per se sapientia & virtus existens, i. filius Dei patri homousios, i. cōsubstantialis, sicut diuinum semē. Et copulauit sibiipsi ex sanctissimis & purissimis ipsis virginis sanguinib⁹ nostræ antiquæ conuersationis carnem animatam anima rationali & intellectu: non seminās, sed per spiritum sanctū creās: quare simul caro, simul Dei caro, simul caro animata rationali & intellectu, simul Dei verbi caro Aug. lib. de animata rationali & intellectu. Ex his perspicuum fide ad Pet. fit, quod ante diximus. carnem scilicet, verbi simul conceptam & assumptam: eandemq; immototam virginem spiritu sancto præueniente ab omni labe peccati castificatam. Cui collata est potentia nouo more generandi: ut sine coitu viri siue libidine concipientis in vtero virginis celebraretur conceptus Dei & hominis. Illa enim caro, quam Deus de virginē sibi venire dignatus est, sine vitio concepta, sine peccato nata est. Hanc tamen carnem non cœlestis, non aereæ, nō alterius cuiusque putes esse naturæ: Sed eius, cuius est omnium hominum caro.

Auctoritate firmat ex tunc fuisse virginem immunem à peccato.

B

Quod autē sacra virgo ex tunc ab omni peccato immu-

Ibidem pau-
lo superius.

Ad principiū immunis extiterit, Augustinus evidenter ostēdit
 & 36. in to. 7. in libr. de natura & gratia: inquiens, Excepta san-
 cta virginē Maria, de qua propter honorē domini
 nullam prorsus cum de peccatis agitur, haberī vo-
 lo quæstionē. Inde n. scimus, quod ei plus sit gratiæ
 collatum ad vincendū ex omni parte peccatū, q
 cōciperē ac patere meruit, quem constat nullum
 habuisse peccatū: Hac ergo virginē excepta, si om-
 nes sancti & sanctæ cōgregari possent, & quærerē-
 tur ab eis an peccatū haberent? quid respondere-
 tur, nisi quod Ioannes ait, Si dixerimus, quia pec-
 catum nō habemus, nosipso seducimur? illa autē
 virgo singulari gratia præuenta est atque repleta,
 vt ipsum haberet ventris sui fructum, quem ex ini-
 tio habuit vniuersitas dominum: vt illud qnasce-
 batur ex propagine primi hominis, tancummodo
 generis, non criminis originem duceret.

Ioan. I.

Quare non fuit Christus decimatus in Abraham, sicut Le-
ui, cum caro quam acceperat in eo, fuit peccato
obnoxia.

Cum autē illa caro, cuius excellētia singulatissima
 verbis explicari non valet, antequam esset verbo
 vñita, obnoxia fuerit peccato in Maria & in aliis à
 quib⁹ propagatione trāducta est: nō immiterito vi-
 deri pōt in Abraham peccato subiacuisse, cui⁹ vñiuer-
 sa caro peccatis subiacebat. Vnde quæreris so-
 let, quare Leui decima dicatur in Abraham & non
 Christus, cū in lumbis Abrahæ vterq; fuerit secun-
 dū materialē rationem, quando Abrahā decima-

Gen. 14. d.

t⁹ est, & decimas dedit Melchisedech, tunc n. Apo-
 stolus, Leui decimatum dicit in Abraham, tanquā
 in materiali causa: Quia ea decimatiōe si eut Abra-
 hā minor Melchisedech ostēditur, cui personaliter
 decimas soluit, ita & Leuiticus ordo, qui in Abra-
 hā secundū rationē seminalē erat, & ex eo per cō-
 cupiscentiā carnis descendit. Christus autē nō est
 decimatus, quia licet ibi fuerit secundum carnē,

ad Heb. 7. b.

non